

Malšicko, olej na sololitu, 60 x 42 cm,

Vlastislav Boháč

"Jak se taví krajina"

Vernisáž výstavy v úterý 16. září 2014 od 18,00 hodin
Výstava je pořádána ve spolupráci s obrazárnou Špejchar Želeč.

Proč musí člověk zemřít, aby se naplno ukázaly jeho kvality?

Počátkem jara 2014 nás ve věku 92 let opustil malšický občan Vlastislav Boháč a s sebou si odnesl také svůj nesmírně bohatý život. Teprve nyní odhalujeme, že mezi námi žil odvážný, ušlechtilý, vzdělaný a překvapivě umělecky zajímavý pán.

Malířské dílo, jež po sobě zanechal, jej právem řadí mezi opravdové velikány krajinomalby.

Pavel Klíma
www.galerie.malsice.eu

Malšické náměstí,
olej na sololitu,
57 x 33 cm

Zřícenina, olej na sololitu, 60 x 42 cm,

Dalmacie, olej na kartonu, 80 x 65 cm,

Zátoka, olej na sololitu, 61 x 43 cm,

Vzpomínka na Vlastislava Boháče

"Pana Boháče jsme všichni znali jako svéráznou malšickou postavičku, zvláště když v zimě jezdil po Malšicích na běžkách s typickou beranicí na hlavě.

Osobně jsem se pak s ním seznámil před čtyřmi lety, když mu moje manželka začala poskytovat pečovatelskou službu. Postupem času jsem začal zjišťovat, že Malšičtí mají mezi sebou osobnost, o jejích kvalitách nemají ani ponětí. Pan Boháč byl nejen výborný chemik (mj. objevitel tavicích solí), po celé Evropě přijímaný s těmi největšími poctami v odborných kruzích, ale byl také za druhé světové války partyzánem. Jako chemik připravoval výbušniny, používané proti kolonám nacistických vozidel, vykořisťování vlaků a přerušování telegrafického spojení. Několikrát mu šlo o život.

Byl též nadšený cestovatel, který za krásami Evropy a obrazových galerií jezdil do posledních možných sil.

A jak se po otevření ateliéru v jeho domě po jeho úmrtí zjistilo, byl i výborným malířem a kreslířem.

Poslední měsíce života jsem trávil u něho, když jsem mu já sám poskytoval pečovatelskou službu. Často mi vyprávěl o svých cestách za Severním pólem, ale třeba i o tom, jak maloval mořské pobřeží ve slunné Itálii. Miloval umění, o čemž svědčila i jeho poměrně rozsáhlá knihovna. Pan Vlastislav Boháč byl velkým vlastencem. Byl hrdý na své křestní jméno vzaté z Rukopisu královědvorského, jež mu dal jeho otec major Václav Boháč, ruský legionář.

Miloval svou rodnou zemi a rodné Malšice. I ty a jejich okolí často maloval. Byl jsem u jeho smrtelného lůžka v první jarní den. Do poslední chvíle měl bystrou mysl, jen síly ubývaly a téměř devadesát dva let staré tělo se již nedokázalo bránit nemoci.

Najednou byl zase doma, na Tábořské ulici v Malšicích, kde se narodil. Vzpomínal na lidi, kteří ho již dávno předešli na věčnost. Za několik hodin odešel za nimi.

Kdo jsme pana Boháče znali, víme, že byl svůj a že bylo někdy těžké se k němu dostat blíže. V každém případě to byl velmi vzdělaný, originální člověk se zajímavým životem.

Jsem přesvědčen, že pan Vlastislav Boháč se nyní tam někde nahoře usmívá, když pozoruje, v jakém úžasu tady zanechal odborníky i laiky, kteří si prohlíží jeho obrazy do té doby zamčené pod klíčem v jeho ateliéru."

Mgr. Alois Sassmann

